

ΤΟ ΑΞΤΥ

Ετος Ε

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 229

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Α. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰσχυρὰ καὶ προκληρωτικὴ διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Παισιᾶ δακτύλῳ 12, διὰ τὰς Ἐπισκοπίας, δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν εἶρημα 20.
Ἄγγελοι καὶ εἰδωλοεῖσεις καταχωροῦνται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ στίχοι.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1890

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ
ΒΙΚΤΩΡ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἡ δημοσιευμένη εἰκὼν τοῦ Διαδόχου τῆς Ἰταλίας ἐν τῇ προηγουμένῃ σελ. θὰ ἱκανοποιήσῃ βεβαίως τὴν περιέργειαν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἐπιθυμούντων νὰ λάβωσιν ἰδέαν τῆς φυσιογνωμίας, ἣτις μέλλει νὰ διευθύνῃ τὰς τύχας γείτονος, ἀλλ' οὐχὶ τόσῳ συμπαθοῦς παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ κράτους.

Ὁ Βικτωρ Ἐμμανουὴλ ἄγει μὲν τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἰσχνὸς καὶ βραχύσωμος, φαίνεται μᾶλλον ἐν τῇ ἀνατροφῇ ἦν ἔλαβε, ὅτι παρημέλησε τὴν σωματικὴν υγείαν ἀποβλέψας πλεῖστον εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἐν ταύτῃ εἶνε βέβαιον ὅτι οὐδενὸς τῶν Διαδόχων καθυστερεῖ.

Αἱ ὑπερβολικαὶ πνευματικαὶ καταπονήσεις ἐν κρίσει μὲν στιγμῇ σωματικῆς ἀναπτύξεως ἐπέδρασαν ἐπὶ τῆς υγείας του σοβαρῶς, οἱ δὲ κορυφαῖοι ἰατροὶ τῆς Ἰταλίας συνεβούλευσαν τῷ νεαρῷ πρίγκηπι μακρὰ ταξείδια. Ἡ πρώτη χώρα ἦν ἐπεθύμησε νὰ ἐπισκεφθῇ ὁ πρίγκηψ ὑπῆρξεν ἡ Ἑλλάς.

Ἀφικόμενος ἐνταῦθα κατέλυσε εἰς τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν καὶ ἐπεσκέφθη τὰς ἀρχαιοτάτας, τὸ Βουλευτήριον καὶ ἄλλα τῆς πρωτεύουσας ἡμῶν ἀξιοθέατα μέρη. Ἡ φυσιογνωμία τοῦ Βικτωρος Ἐμμανουὴλ δὲν ἔχει οὔτε τὴν ζωηρὰν ἔκφρασιν τοῦ πάππου αὐτοῦ οὔτε τὴν ἀγαθότητα τοῦ πατρός του, ἐὰν δὲ πιστεύσωμεν εἰς τὸν «Φιγυαρόν» ἀσχολεῖται εἰς συλλογὴν νομισμάτων καὶ ἀρχαίων ὀπλων, δὲν ἐνδιαφέρεται δὲ ποσῶς διὰ τὸ ὄρατον φύλον.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ὁ καιρὸς καὶ ἡ πολιτικὴ ἐφάνησαν σύμφωνοι καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα ταύτην. Παγετὸς δριμύς ἐπεκράτει εἰς ἀμφότερα. Τὸ θερμόμετρον κατήλθεν εἰς τὸ μηδὲν καὶ ἐν τῇ Βουλῇ ἐπίσης τὸ ἐξαγόμενον τῶν ἐργασιῶν μετὰ τοὺς λόγους τῶν ἐπιφανῶν οἰκονομολόγων τῆς ἀριστερᾶς ἦτο μηδὲν.

Ἡχώ ἐκ τοῦ λόγου τοῦ κ. Καραπάνου.

Ὁ βουλευτὴς Ἄρτης ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν πρωθυπουργόν: «Πέντε ἑκατομμύρια! ποῦ τὰ ἔχεις; ... εἰς τὸ Ταμεῖον;

Εἰς ἐκ τῶν θεωριῶν: «Εἰς τὸ Ταμεῖον; Pas si bête! ὕστερα ἀπὸ τὰ φοβερὰ κατορθώματα τῶν ταμιῶν! ...

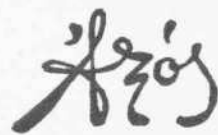
Ἐν μιᾷ τῶν συνεδριάσεων, ἐνῶς ἡγόρευεν ὁ ἐξ Ἀργολίδος βουλευτὴς κ. Γεωργαντζᾶς καὶ ἐζήτησε νὰ χυθῇ φῶς ἐπὶ τῶν πραγμάτων τοῦ στρατοῦ, τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς ἐσβέσθη.

Καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ διαφορὰ, ἣτις ὑπάρχει μετὰ τοῦ κ. Γεωργαντζᾶ καὶ τοῦ... Δημιουργοῦ!

Καὶ ὁμοῦς ὁ κ. Γεωργαντζᾶς ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀγορεύων καὶ ἀνευ φωτός, παρετήρησε κῆποιος.

Θὰ ἤρκει νὰ φωτίσῃαι τὸ βουλευτήριον οἱ ... μαργαριτταὶ του.

Μεγάλῃ μεταρρύθμισις εἰς τὸ Ταχυδρομεῖον! Μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν καὶ μόνὰ τὰ εἰκοσάλεπτα γραμματόσημα ἔγειναν ὀδοντοτά. Ὡστε ἡ ταχυδρομικὴ μας πρόδος δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ὅτι εἰσῆλθεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ὀδοντοφυΐας.

ΟΙ ΡΗΤΟΡΕΣ ΜΑΣ

Ἀγαπητέ μοι ἀναγνώστα,

Καὶ ἐγὼ καὶ σὺ ἀναμφίβλως ἐβαρύνθημεν τὴν «Ἡχώ τῆς Τήνου», τὸν «Φανόν» καὶ τὸν «Ἀχελῷον». Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἀγνοῶ τί πράττειτε σὺ, ἐγὼ ὁμοῦς ἀσχολοῦμαι εἰς τὸ ἔργον μου, λαμβάνω δηλαδὴ τὸν σάκκον μου καὶ συλλέγω ράκη. Ἐξαιρετικῶς ἀπεφάσισα νὰ μὴ μεταβῶ εἰς τὴν Βάθειαν καὶ ἔλαβον ἄλλην ὁδόν, ἣτις μὲ ἔφερον εἰς τὸ Βουλευτήριον. Μὴ παραξενεύεσαι λοιπὸν διατὶ γράφω σήμερον: «Οἱ ῥήτορες μας» ἀντὶ νὰ γράψω: «Ὁ τύπος μας».

Σὲ βεβαίως εἰς τὰ ἱερὰ κειμήλια τὰ ὁποῖα περισυλλέγω ὅτι δὲν μετεμελήθην διὰ τὴν νέαν ὁδόν, καθ' ὅσον ὁ ἀμητὸς ἢ μᾶλλον ὁ ἑμετὸς δὲν ἦτο ὀλίγος. Εἶχον τὸ δυστύχημα νὰ ὀδηγηθῶ εἰς τὸ θεωρεῖον τῶν δημοσιογράφων, ἢ διὰ νὰ ἦμαι εἰλικρινέστερος, εἰς τι θεωρεῖον τὸ ὅποσον ἠδύνατό τις νὰ ἐκλάβῃ καὶ διὰ νηπιαγωγεῖον. Καὶ ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ ἀριστερῶν εἶχον παρακαθημένους παῖδας οὐχὶ ἡλικίας ἀνωτέρας τῶν δέκα ἐτῶν. Ἐσκέφθην δικαίως, νομίζω, ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη αἰτία ποῦ παιδιαρίζουν οὐχὶ σπανίως μερικοὶ συνάδελφοι... δημοσιογράφοι.

Ἀνέρχεται ἐπὶ τὸ βῆμα εἰς ῥήτωρ.

Σιωπῇ, διότι πρόκειται νὰ ὁμιλήσῃ περὶ σπουδαίου ζητήματος. Ὅλοι προσέχουσι.

— Παρακαλῶ τὸν κ. Ὑπουργόν τῶν στρατιωτικῶν νὰ μὲ πληροφωρήσῃ πόσοι εἶνε οἱ ἐπιβήτορες ἵπποι.»

Κατέρχεται μὲ τὴν συνειδήσιν ἡσυχον, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντα γνησίου ἀντιπροσώπου — ὄχι τῶν ἐπιβητόρων ἵππων, ἐννοεῖται.

Ἐχει τὸν λόγον ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Τὶ νὰ σᾶς εἴπω. Ἦτο ἀληθὴς γρανίτης, νεροπλάγιος μάλιστα ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποῖους εἶχε τὸ καλοκαίρι ὁ κ. Γιαννάκης.

Μετὰ τὸν κ. Ἀρχηγὸν ὁμιλήσεν ὁ κ. Τρικούπης, ὅστις ἀπέδειξεν ἀληθῶς, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶνε γρανίτης, διότι ἔλαβε ἕνα καλαμάκι καὶ τὸν ἀπερρόφησε.

Ἄλλος ῥήτωρ, ὁ κ. Ἀγγελὸς Γεωργαντζᾶς. Ὅμιλεῖ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, τὰ ὁποῖα πῶς νομίζετε, ὅτι ὀρίζει; Ἀκούσατε:

— «Ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν εἶνε οἱ δύο ὀφθαλμοὶ τοῦ ἔθνους, ἐνῶ τὸ ἱππικὸν εἶνε ἡ ὄρασις καὶ ἡ ἀκοὴ τοῦ στρατεύματος».

Καὶ μία μυθολογικὴ εἰκὼν τοῦ ἰδίου ῥήτορος.

— «Ἐγὼ, ἐγνώριζον, κύριοι, ὅτι μόνον ἡ θεὰ Ἥρα λουομένη εἰς τὰ ὕδατα τῶν πηγῶν τῶν ὑδάτων τῆς πατρίδος μου ἀναγεννᾶται, ἀλλὰ ὄχι καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ παρακαλῶ τοὺς νομομαθεῖς νὰ μοῦ λύσουν τὴν ἀπορίαν μου καὶ τὸν φίλον μου κ. Μεταξᾶν».

Ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐξετάζει τὰ τοῦ ναυτικοῦ καὶ εὐρίσκει πολλὰ μητρῶα ἀξιωματικῶν. Μητρῶον ἐδῶ, μητρῶον ἐκεῖ, μητρῶον δεξιᾶ, μητρῶον ἀριστερᾶ μητρῶον, μητρῶον... Καὶ ὁ κ. Κουκούλεζας:

— Μὰ τί μητρομανία εἶνε αὐτὴ τέλος πάντων!!!

Ἄλλη ἐνδειξις μητρομανίας:

— «Ὑπάρχουν, κύριοι, εἰς, δύο, τρεῖς, πέντε, ἕξ, ὀκτώ, δέκα, ἑνδεκά, δώδεκα, δεκαπέντε οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν ἐντὸς τοῦ μητρῶου τοῦ 1883».

Ἀπὸ τὰ μητρῶα μεταβαίνει εἰς τὰ σκάφη.

— «Τὰ σκάφη κατεστράφησαν, κύριοι, διότι τὰ σκάφη ἐννοῶ νὰ τὰ περιποιούνται, διότι, λέγω, τὰ σκάφη...» Καὶ ὁ κ. Δημητριάδης:

— Διότι λέγεις τὰ σκάφη σκάφη καὶ τὰ σῦκα σῦκα.

Κατέρχεται τοῦ βήματος οὗτος καὶ ἀνέρχεται ἄλλος ῥήτωρ. Μοῦ εἶπον, ὅτι ἦλθεν ἐπίτηδες ἐκ Κεφαλληνίας διὰ νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλ' οἱ ἀκροαταὶ τρέπονται εἰς ἄτακτον φυγὴν ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει. Ἐχει φαβορίτας, ὀνομάζεται Βαλασαμάκης, ἐνομιζέτο ὄστρακον, διότι κρύπτει ἀπίρους

μαργαρίτας, ἀλλ' οἱ φυσιοδίφαι ἀνεκάλυψαν, ὅτι εἶνε μαλάκιον.

Εἰς μαργαρίτας τοῦ ῥήτορος τούτου.

— «Θέλω ἐπικαλεσθῆ πολλὸ ὀλίγον τὴν προσοχὴν σας. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς δὲν εἶνε ὁ παλαιός, εἶνε τὸ νέον τὸ ἀναγγέλλον τὴν εὐδίαν, τὸ ἐξατμίζον τὴν δρόσον ἐπὶ τοῦ ἐξαντληθέντος λαοῦ».

Συνέχεια:

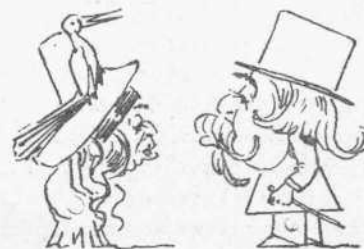
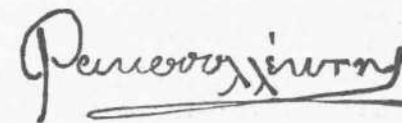
— «Ὁ κοινορτὸς τῶν συμφερόντων σκοτίζει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ δὲ δρόσος αὐτῶν καθαρίζει τὴν διάνοιαν» διὰ νὰ ἐννοήσητε δὲ τὴν διαφορὰν προκαλῶ τὴν ἐξῆς παρατήρησίν μου εἰς προσοχὴν».

Φαίνεται οἱ ἀκροαταὶ, ὅτι ἤρχιζαν νὰ θαυμάζουν τὸν ῥήτορα, διότι ἐξηκολούθησε:

— «Ἐγὼ δὲν εἶμαι οἰκονομολόγος. εἶμαι ἀπλοῦς βουλευτὴς, ἀπλοῦς ἄνθρωπος...»

Περὶ τοῦ τελευταίου — ὑποθέτω — ἤρχισαν οἱ ἀκροαταὶ ν' ἀμφιβάλλωσι, διότι εἶδον πολλοὺς νὰ κινῶσι δυσπίστως τὴν κεφαλὴν.

Ἀπὸ ἐτελείωσεν ὁ ῥήτωρ αὐτός—ὅστις ἐτελείωσε τοὺς ἀκροατάς του—ἐτελείωσε καὶ ἡ συνεδρίασις. Ἦμην ἔτοιμος ν' ἀναχωρήσω, ὅτε ἤκουσα ἐκ τοῦ πλησίον θεωρείου νὰ φωνάζῃ κῆποιος καὶ εἶδον τοὺς κλητήρας τῆς Βουλῆς νὰ τὸν ἐμποδίζωσι. Αὐτὸς ἐπέμενε ν' ἀντικρούσῃ τὸν κ. Τρικούπην, οἱ κλητῆρες βαναύσως τὸν ἠμῶδιζον τέλος ὑπέκυψεν εἰς τὴν βίαν τούτων. Ἄγνοῶ τί συνέβη μετέπειτα· εἶδον ὁμοῦς, ὅτι οἱ κλητῆρες ἦσαν πολὺ ἐξωργισμένοι καὶ ἔμαθον οὐχὶ ἀργά, ὅτι ἀφίκετο ἐξ Ἰταλίας καὶ καλεῖται Οὔτις. Μοῦ εἶπον ἐπίσης, ὅτι εἰς τὴν ἀπονουνημένην ταύτην πρᾶξιν τὸν ἐξώθησαν οὐχὶ οἱ λόγοι τοῦ κ. Τρικούπη ἀλλὰ ... λόγοι οἰκονομικοί.

— Λοιπὸν θὰ ἔχωμεν καὶ ἕκτακτον σύννοσον;

— Μὰ μήπως αὐτὴ εἶνε τακτικὴ;

— Βέβαια ἦτο τακτικὴ εἰς τὴν κωλοσειρήν.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΝΔΡΑΣΣΥ

Ο ἄρτι ἀποθανὼν κόμης Ἰούλιος Ἀνδράσσυ ἐγεννήθη ἐν Zemplin τῆς Οὐγγαρίας τὴν 8ῃν Μαρτίου 1823. Νεώτατος εἰσελθὼν εἰς τὴν ἐνεργὸν πολιτικὴν εὐρέθη φυσικῶς ἐπὶ κεφαλῆς τῆς νεολαίας ἐν ἔτει 1848, ὅτε ἐξεργάγη ἡ Οὐγγρικὴ ἐπανάστασις. Μετὰ τὸν ἀδελφοκτόνον ἐκεῖνον πόλεμον ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ἡττημένη ἡ Οὐγγαρία ὁ Ἀνδράσσυ κατεδικάσθη εἰς θάνατον τῷ 1849.

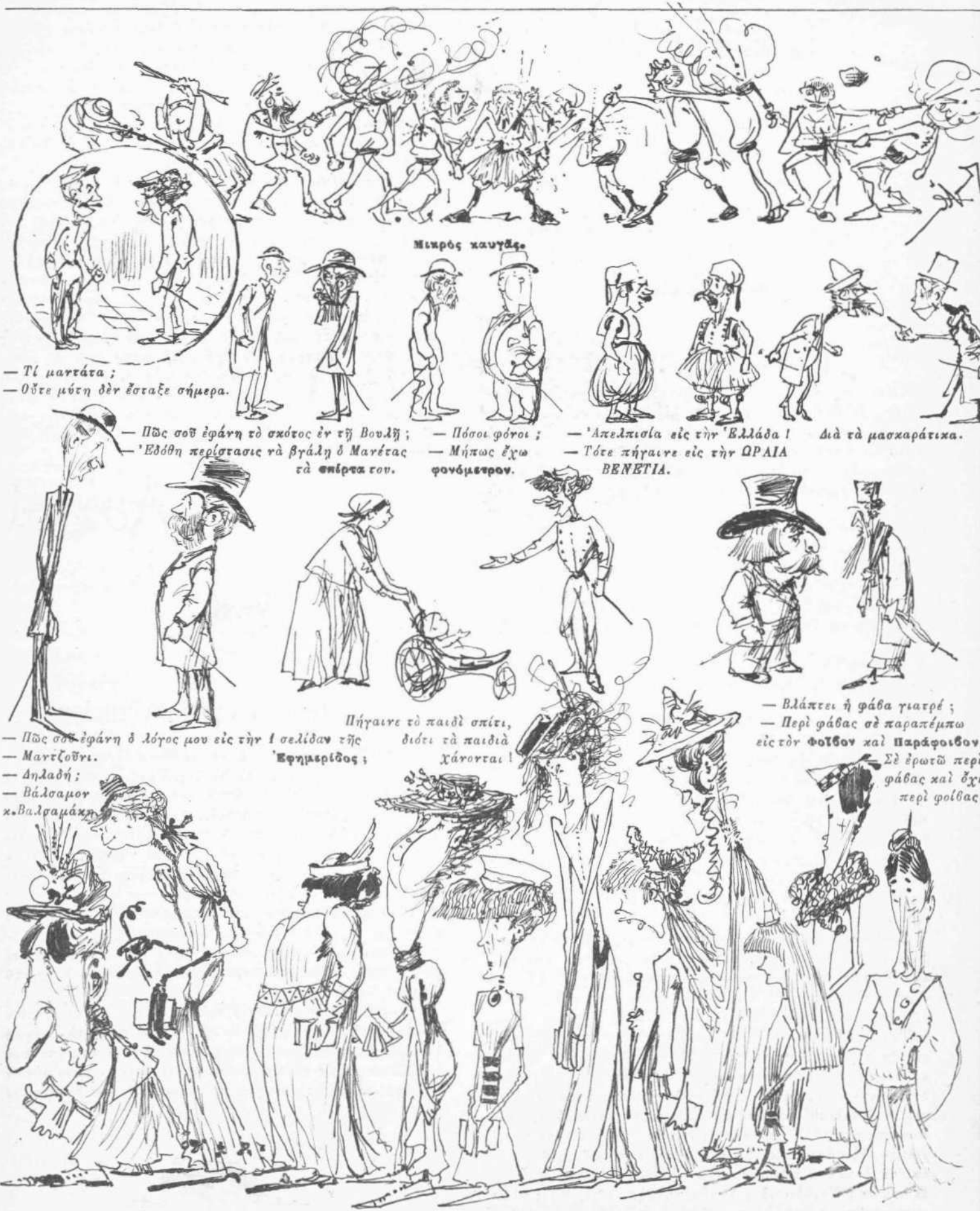
Φεύγων τὴν προγραφὴν ὁ ζωηρὸς ἐπαναστάτης μετέβη εἰς Γαλλίαν καὶ ἐκείθεν εἰς Ἀγγλίαν ἔνθα ἡσχολήθη εἰς πλείστας μελέτας καταφανεῖς γενομένης ἐν τῷ μετέπειτα πολιτικῷ αὐτοῦ σταδίῳ. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Μετὰ δέκα ἔτι ὁ Ἀνδράσσυ ἔλαβεν ἀμνηστειάν καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν πατρίδα του. Ἐν ἔτει 1861 τῷ ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τῆς πολιτικῆς τῆς Οὐγγαρίας καὶ μετὰ ἐξ αὐτοῦ πατρίδι γενόμενος πρωθυπουργὸς αὐτῆς.

Ἐν ἔτει 1871 ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ τὸν ὠνόμασε Καγκελάριον τῆς Αὐстро-Οὐγγαρίας καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἤρξατο ὁ σύνδεσμος τῆς Γερμανίας μετὰ τῆς Αὐστρίας, ὅστις κατέληξεν εἰς τὴν διπλὴν συμμαχίαν καὶ εἶτα εἰς τὴν ὑρισταμένην καὶ σήμερον τριπλῆν.

Ἄλλ' ὅ,τι μεγάλως θὰ συντελέσῃ, ὅπως ὁ Ἀνδράσσυ καταλάβῃ περιφανῆ ἐν τῇ ἱστορίᾳ θέσιν εἶνε ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ πορεία ἀμέσως μετὰ τὸν Ρωσο-τουρκικὸν πόλεμον. Ὅποταν νικηφόροι οἱ στρατοὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου ἐφθασαν πρὸ τοῦ Ἁγίου Στε-

φάνου, ὁ ἔξοχος Οὐγγρος πολιτευτὴς διὰ λεπτοτάτου κ' εὐφυσστάτου διπλωματικοῦ ἐγγράφου, γνωστοῦ πλέον ὄντος ὑπὸ τὸ ὄνομα «ἡ νότα τοῦ Ἀνδράσσυ» ἀνεχάρισε τὴν ὁρμὴν καταδειξας τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Δυναμέων καὶ προτείνας τὴν σύγκλησιν τοῦ ἐν Βερολίῳ Συνεδρίου, ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ἀποκομίζων πολὺτιμον λείαν, τὴν Βοσνίαν καὶ Ἑρζεγοβίνην.

Ἀπὸ τοῦ 1879 ὁ Ἀνδράσσυ ἔπαυσε πλέον δράν ἐν τῇ ἐνεργῷ πολιτικῇ. Ἐξῆ μακρὰν τῆς τύρβης, ἀλλ' ὁ Αὐτοκράτωρ οὐδέποτε ἔπαυσε συμβουλευόμενος ἐκεῖνον, οὗτινος εἶχε ὑπογράψει τὴν θανατικὴν ἀπόφασιν. Καὶ μακρὰν τῆς πολιτικῆς ὁ κόμης Ἰούλιος Ἀνδράσσυ ἦτο τὸ εἶδωλον τῶν συμπατριωτῶν του, ὡς συνενῶν ἐν αὐτῷ εὐγένειαν καταγωγῆς, πολιτικὴν δεξιότητα καὶ πρὸ πάντων ἀκραίφνη πατριωτισμὸν. Οἱ Οὐγγροὶ λοιπὸν εὐλόγως σεμνυόμενοι ἐπὶ τοιοῦτῳ συμπολίτῃ, προτίθενται νὰ στήσωσιν αὐτῷ μεγαλοπρεπὲς μνημεῖον ἐν Πέστη, ὁ δ' Αὐτοκράτωρ ἐν τῷ πρὸς τὴν χήραν συλληπητηρίῳ γράμματι πενθεῖ τὴν ἀπώλειαν ἐτοῦ πιστοῦ καὶ ἀγαπητοῦ αὐτοῦ συμβούλου, ἐνὸς τῶν μεγίστων καὶ ἀρίστων τῆς πατρίδος υἱῶν.

- Τί ματτάτα ;
- Ὅτε μύτη δὲν ἔσταξε σήμερα.

Μικρὸς καυτῆς

- Πῶς σοῦ ἐβάνη τὸ σκότος ἐν τῇ Βουλῇ ;
- Ἐδόθη περίστασις νὰ βγάλῃ ὁ Μανέτας τὰ σπέρτα του.

- Πόσοι φόροι ;
- Μήπως ἔχω φονόμετρον.

- Ἀπελπισία εἰς τὴν Ἑλλάδα !
- Τότε πήγαινε εἰς τὴν ΩΡΑΙΑ ΒΕΝΕΤΙΑ.

Διὰ τὰ μασκαράτικα.

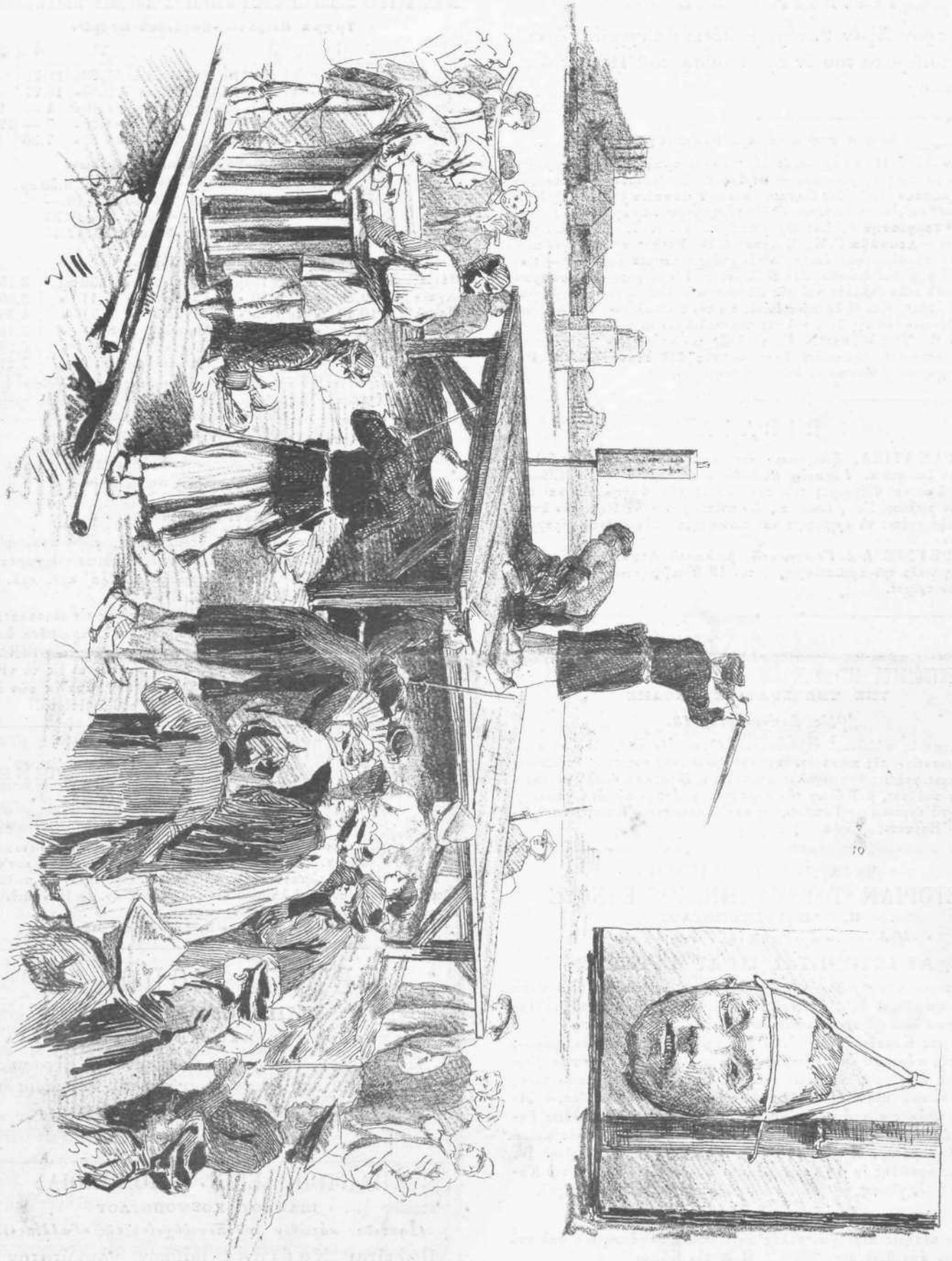
- Πῶς σοῦ ἐβάνη ὁ λόγος μου εἰς τὴν 1 σελίδαν τῆς Μαντζουῆς.
- Δηλαδή ;
- Βάλαμον κ. Βαλαράκη

Πήγαινε τὸ παιδί σπίτι, δίδει τὰ παιδιὰ χάρονται !

- Βλάπτει ἡ φάβα γιατρὲ ;
- Περὶ φάβας σὲ παραπέμπω εἰς τὸν Φοῖβον καὶ Παράφοιβον. Σὲ ἐρωτῶ περὶ φάβας καὶ ἔχει περὶ φοῖβας.

Ἡ ΕΞΟΔΟΣ ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας κατὰ Κεουρακίην.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Ἐκτέλεσις θανατικῆς ποινῆς ἐν Τογκίνφ.

7